

Генеральному прокурору України
п. Шокіну Віктору Миколайовичу
01601, м. Київ, вул. Різницька, 13/15

Прокурору Львівської області
п. Федіку Роману Романовичу
79005, м. Львів, просп. Тараса Шевченка, 17 – 19

Міністру внутрішніх справ України
п. Авакову Арсену Борисовичу
01601, м. Київ, вул. Академіка Богомольця, 10

Голові
Львівської обласної державної адміністрації
п. Синютці Олегу Михайловичу
79008, Львів, вул. Винниченка, 18

Голові
Львівської міської ради
п. Садовому Андрію Івановичу
79006, Львів, пл. Ринок, 1

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ

(у порядку ст. 16 Закону України «Про статус народного депутата України»)

***Щодо негайного скасування власного
регуляторного акту (рішення №115)
Львівської міської ради.***

Як вбачається з рішення №115 від 10.03.2015 року Львівської міської ради «Про тимчасове встановлення часу дії посвідчень пільгових категорій пасажирів у міському автотранспорті» виконавчий комітет вирішив:

- тимчасово, до 01.06.2015 року, встановити час дії посвідчень на безоплатний проїзд пільговим категоріям пасажирів у міському автотранспорті з 10.00 год. до 16.00 год.

Рішення №115 прийняте відповідно до ухвали Львівської міської ради від 21.06.2007 року №975 «Про затвердження Положення про виконавчий комітет Львівської міської ради»

Так, вказаним рішенням виконавчий комітет ЛМР *незаконно* встановив часові межі дії посвідчень на безоплатний проїзд пільговим категоріям пасажирів на проїзд в автобусах міських та приміських маршрутів загального користування, перевезення пасажирів на яких здійснюється у звичайному режимі, *та грубо порушив*:

- 1) Закон України від 22.10.1993 року №3552-12 «Про статус ветеранів війни, гарантій їх соціального захисту», Міжурядову угоду «Про загальне визначення на пільговий проїзд для учасників Великої Вітчизняної війни, а також осіб, які прирівняні до них» від 12.03.1993 року – *безоплатний проїзд встановлений для Інвалідів 1,2,3 груп та особи, яка супроводжує інваліда 1 групи; Учасників бойових дій; Учасників війни; Осіб із числі сімей загиблих.*
- 2) Закон України від 01.07.1992 року №2562-12 «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи» - *безоплатний проїзд встановлений для Учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС 1 та 2 категорій з посвідченням серії «А».*
- 3) Пункт 159 Постанови Кабінету Міністрів України від 26.09.2007 року №1184 «Про внесення змін до Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту» - *безоплатний проїзд встановлений для однієї дитини віком до шести років без права на зайняття нею окремого місця.*
- 4) Постанову Кабінету Міністрів України від 05.04.1994 року №226 «Про поліпшення виховання, навчання, соціального захисту та матеріального забезпечення дітей-сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків» - *безоплатний проїзд встановлений для дітей сиріт та дітей, які залишилися без опіки батьків і виховуються в школах-інтернатах.*
- 5) Постанову Кабінету Міністрів України від 16.08.1994 року №555 «Про безоплатний проїзд інвалідів на транспорті загального користування» - *безоплатний проїзд встановлений для Інвалідів всіх категорій та особи, яка супроводжує інваліда 1 групи.*
- 6) Закону України від 16.12.1993 року «Про основні заходи соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку – в Україні» - *безоплатний проїзд встановлений для Ветеранів праці та осіб, які займають особливі трудові заслуги перед Батьківщиною (Герої Соціалістичної праці, повні кавалери ордена Трудової Слави).*
- 7) Постанову Кабінету Міністрів України від 17.05.1993 року №541\97-ВР «Про безоплатний проїзд пенсіонерів на транспорті загального користування» - *безоплатний проїзд встановлений для Пенсіонерів за віком.*
- 8) Закон України від 17.04.1991 року №962-12 «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» - *безоплатний проїзд встановлений для Жертв політичних репресій.*
- 9) Постанову Кабінету Міністрів України від 16.08.1994 року №555 «Про безоплатний проїзд інвалідів на транспорті загального користування» - *безоплатний проїзд встановлений Інвалідів всіх категорій та особи, яка супроводжує інваліда 1 групи.*
- 10) Закон України «Про соціальний захист дітей війни зі змінами внесеними Законом від 20.12.2005 року №3235-4» - *безоплатний проїзд встановлений для Дітей війни.*
- 11) Закон України від 05.04.2001 року №2373-14 «Про статус ветеранів військової служби та ветеранів органів внутрішніх справ» - *безоплатний проїзд встановлений для Ветеранів військової служби і органів внутрішніх справ та члени їх сімей.*
- 12) Закон України від 20.12.1991 року №2011-12 «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» - *безоплатний проїзд встановлений для Військовослужбовців строкової служби.*

- 13) Ст. 13 Закону України «Про охорону дитинства» з внесеними змінами №2435-6 від 06.07.2010 року - *безоплатний проїзд встановлений для Дітей з багатодітних сімей.*
- 14) Пункт 159 Постанова Кабінету Міністрів України від 26.09.2007 року №1184 «Про внесення змін до Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту» - *безоплатний проїзд встановлений для дітей віком від 6-ти до 14-ти років.*
- 15) Закон України від 17.04.1991 року №962-12 «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» - *безоплатний проїзд встановлений для жертв політичних репресій*

Виходячи з того, що передбачені пільги є законодавчо визначені, то слід прийти до однозначного висновку, що рішенням виконавчого комітету ЛМР скасовуватись чи обмежуватись не можуть!

Щодо офіційної позиції Львівської міської ради (цитата на мові оригіналу «українська мова»): *«Враховуючи ситуацію, яка склалася на ціновому ринку нафтопродуктів, а саме – значне зростання вартості паливно-мастильних матеріалів, існує загроза зменшення кількості автобусів, що виїжджають на міські маршрути, через збитки перевізників. Одним із факторів, який негативно впливає на стан транспортних підприємств, є значна кількість пільгових категорій пасажирів, які безкоштовно користуються послугами транспорту, – зазначив начальник управління транспорту та зв'язку ЛМР Віктор Щир»,* то така не витримує жодної критики! Виходячи з логіки ЛМР то потрібно ще додати, що таке рішення органу місцевого самоврядування це дискримінація найвразливішої категорії громадян України, яку потрібно зневажати та ігнорувати!!!! *Ніхто не вправі обмежувати права і законні інтереси пільгової категорії громадян (пасажирів) з будь-яких мотивів, а особливо із вищенаведених.*

Рішення №115 Львівської міської ради від 10.03.2015 року не являється законом (див. ст. 76 Конституції України), а є самовільно встановленим правилом, що дискримінує право пільгової категорії пасажирів, та в результаті призводить до складу злочину передбаченого ст. 161 КК України. З урахуванням викладено слід негайно скасувати Рішення №115, щоб припинити породжене ЛМР триваюче свавілля, з мотивів їх невідповідності Конституції чи законам України.

В законах України передбачено *право органів місцевого самоврядування скасовувати та змінювати свої рішення.*

Так, у Законі України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" органу місцевого самоврядування надано право за його ж ініціативою переглянути, зупинити дію та скасувати власний регуляторний акт (частини перша, друга статті 11). Зі змісту Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини" випливає, що органи місцевого самоврядування у місячний строк повинні усунути виявлені Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини порушення прав і свобод людини і громадянина (пункт 11 статті 13, частина третя статті 15), тобто скасувати або змінити свої рішення. У Законі України "Про державний контроль за використанням та охороною земель" визначено право органів місцевого самоврядування привести у відповідність із законодавством прийняті ними рішення з питань регулювання земельних відносин, використання та охорони земель (абзац другий пункту "б" статті 6), тобто змінити власні акти. Згідно із Законом України "Про основи містобудування" сільські, селищні, міські ради уповноважені затверджувати місцеві правила забудови окремих частин населених пунктів та вносити в них зміни за поданням спеціально уповноважених органів містобудування та архітектури (частина друга статті 12, частина п'ята статті 17). За Законом України "Про планування і забудову територій" місцева рада затверджує містобудівну документацію та після погодження зі спеціально уповноваженим органом з питань містобудування та архітектури вносить до неї зміни своїм же рішенням (частини третя, четверта статті 10).

Системний аналіз наведених положень Конституції і законів України дає підстави вважати, що за органами місцевого самоврядування законодавцем закріплюється право на зміну та скасування власних рішень. Таке право випливає із конституційного повноваження органів місцевого самоврядування самостійно вирішувати питання місцевого значення шляхом прийняття рішень, що є обов'язковими до виконання на відповідній території, оскільки вони є суб'єктами правотворчості, яка передбачає право формування приписів, їх зміну, доповнення чи скасування. Це узгоджується із правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною у Рішенні від 3 жовтня 1997 року № 4-зп у справі про набуття чинності Конституцією України, що конкретна сфера суспільних відносин не може бути водночас врегульована однопредметними нормативними правовими актами однакової сили, які за змістом суперечать один одному. Звичайною є практика, коли наступний у часі акт містить пряме застереження щодо повного або часткового скасування попереднього. Загальновизнаним є й те, що з прийняттям нового акта, якщо інше не визначено самим цим актом, автоматично скасовується однопредметний акт, який діяв у часі раніше (абзац п'ятий пункту 3 мотивувальної частини вказаного Рішення).

Отже, слід прийти до висновку, що органи місцевого самоврядування мають право приймати рішення, вносити до них зміни та скасовувати їх на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією і законами України, керуючись у своїй діяльності ними та актами Президента України, Кабінету Міністрів України.

Окрім того, звертаю Вашу увагу на той факт, що у зв'язку з тяжким економічним становищем в країні, абсолютна більшість пільгової категорії пасажирів не мають додаткових коштів на оплату проїзду в міському транспорті. Тому вказане рішення по своїй суті не обмежує спеціальну категорію громадян, а породжує суспільний резонанс, що призведе до соціального вибуху. Остання надія покладається на Генеральну Прокуратуру України, оскільки при виявленні порушень закону прокурор у межах своєї компетенції має право оскаржити акти виконавчих органів місцевих рад та вносити подання на рішення місцевих рад залежно від характеру порушень. Подання прокурора вноситься до органу, який видав цей акт і зупиняє його дію, прокурору надається право звернутися із заявою до суду про визнання акта незаконним, і подача такої заяви зупиняє дію правового акта (частини перша, третя, четверта статті 21 Закону України "Про прокуратуру"). У зв'язку з наведеним приходимо до однозначного висновку, що за змістом частини другої статті 144 Конституції України, частини десятої статті 59 Закону рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції чи законам України зупиняються прокурором у встановленому Законом України "Про прокуратуру" порядку з одночасним зверненням до суду.

Відповідно до ч.1 ст. 16 Закону України «Про статус народного депутата України», народний депутат має право на депутатське звернення до органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності та підпорядкування, об'єднань громадян з питань, пов'язаних з депутатською діяльністю, і брати участь у розгляді порушених ним питань.

Згідно ч.9 ст. 17 Закону України «Про статус народного депутата України», народний депутат має право одержувати інформацію з питань, пов'язаних із здійсненням ним депутатських повноважень, від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, які зобов'язані надати йому таку інформацію в порядку та строки, визначені цим Законом.

Як вбачається з припису ч.3 ст. 19 Закону України «Про статус народного депутата України», народний депутат має право ознайомитися з будь-якою конфіденційною та таємною інформацією з питань депутатської діяльності.

Відповідно до ч.2 ст. 16 Закону України «Про статус народного депутата України», орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники

підприємств, установ і організації, об'єднань громадян, яким адресовано депутатське звернення, зобов'язані протягом 10 днів з моменту його одержання розглянути і дати письмову відповідь.

На підставі наведеного. Керуючись ст. 16 Закону України «Про статус народного депутата України», -

прошу:

1. Вжити невідкладних заходів щодо забезпечення негайного скасування Виконавчим комітетом Львівської міської ради свого регуляторного акта, а саме рішення № 115 від 10.03.2015 року «Про тимчасове встановлення часу дії посвідчень пільгових категорій пасажирів у міському автотранспорті», яким обмежується встановлене законами України право пільгової категорії пасажирів на безоплатний проїзд у міському автотранспорті.

**З глибокою повагою,
Народний депутат України,
член Комітету Верховної Ради України з питань податкової та
митної політики:**

_____ **Антонищак А.Ф.**

**З глибокою повагою,
Народні депутати України
Міжфракційного об'єднання Львівщини:**

Згідно зі ст. 351 Кримінального кодексу України встановлено кримінальну відповідальність за невиконання законних вимог народного депутата України.